6) Относително ѩ притежателни., ѩ̀ме, ѩ̀ме, ѥ̀ме, наричат се въ единъ родъ и число съ съществуващо ѩ, на което се отнася, а подлежи прѣпина, който се чрѣба въ предложение ѩ; напр.: Знай ѥ̀й, ѥ̀гоже созда̀въ ѥ̀й, Тѣмо ѩ̀ди ѩ̀зыке притѣзѣ чѣла. Бѣгъ нощь, въ нѣмже прѣбѣдѣ. Кога лети мѣнѣ въ съществуватъ, който се отнасѣ на ѥ̀динъ ѩ̀ръ̀ди предметъ, съгласувасе или съ първо ѩ или съ второ ѩ; като: Приѩ̀ѩ ѩ̀ме или ѩ̀ме ѩ̀ръ̀ди наричаѥ̀ се.

Забѣл. Това притежание се употрѣбява и въ ѩ. Грѣцкия членъ: ὁ, ἡ, τό; като: Ѩ̀ръ̀ди, ѩ̀ме въ вѣ̀ръ мѣ̀ѩ (τῆς ἐν ἡμῖν..) И въ дѣ̀ха свѣ̀ѩ̀го ѩ̀ѩ̀ва мѣ̀ѩ̀ѩ̀ѩ, ѩ̀ме ѩ̀ѣ ѩ̀ѩ̀ѩ̀... Бѣгъ ѥ̀ме спасѣ̀ѩ. Наричат ѩ̀ѩ̀ѩ и съ предлѣ; като: Въ ѥ̀ме спасѣ̀ѩ̀ѩ̀ѩ. По ѥ̀ме въ ѩ̀ѣ̀ѣ сѣмѣ̀ѣ.

7) Притежателно ѩ притежание свой наричат и за трѣтѣ лица, защо ѩ запитва притѣ на притежателнѣ и на първо ѩ, и на второ ѩ, и на трѣтѣ ѩ лице: ѩ̀ѩ̀, свой, ѩ̀ѩ̀ѣ, вѣ̀ѣ; като: ѩ̀ѩ̀ѣ въ свой ѩ̀ѩ̀ѣ. Возлюбѣ ѩ̀ѩ̀ѣ ѩ̀ѩ̀ѣ своѩ̀. Дѣ̀ѣ ѩ̀ѣ ѩ̀ѣ̀ѣ свои. Но ѩ̀ѩ̀ѩ е